

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΚΕΙΜΕΝΑ

A1.

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πολύ αριστοκρατικής γενιάς, αλλά πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον του κράτους. Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι επιφανείς, αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχθηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο φαύλος, που να μην το ομολογήσει.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1. β.

2. α.

3. β.

4. γ.

5. γ.

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: socii, consecuti erant, secuti

στραγγαλίζω: strangulati sunt

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

Συγκριτικός: clariores, Υπερθετικός: clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

Θετικός: multum/multo, Συγκριτικός: plus, Υπερθετικός: plurimum

earum

coniuratio

Γ2α.

pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluisseus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1α.

ingenii: γενική της μόνιμης ιδιότητας στο vir.

ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο ρήμα expulsus est.

eius: γενική κτητική στο socii, κτήση χωρίς αυτοπάθεια.

non credendo: απρόθετη αφαιρετική του γερουνδίου που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα confirmaverunt.

factum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα dicerent.

Δ1β.

qui non fateatur: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση με όρο αναφοράς το neminem (στην κύρια πρόταση υπάρχει το επίρρημα tam). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο απαρέμφατο fore. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου ενεστώτα (fateatur), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (fore). Το απαρέμφατο fore θεωρείται αρκτικός χρόνος, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (intellego). Υπάρχει συγχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση και το ρήμα fateatur αναφέρεται στο παρόν και το μέλλον (ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων: το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του).

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus: ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.